

Plačúca tvár Krista

Staršia pani, ktorú poznám pre jej obetavú pomoc trpiacim a strateným ľuďom v Paríži, mi darovala niekoľko fotografií urobených jej známym fotografom M. Vaissierom, obyvateľom Toulouse. Sú to reprodukcie maľby o rozmeroch 14,5 x 20,5 cm, zobrazujúcej tvár ukrižovaného Krista. K fotografiám sú pripojené dejiny originálneho obrazu a opis udalostí súvisiacich s kópiami vyhotovenými Vaissierom. Sú udivujúce a hodné uverejnenia.

Celý príbeh sa začal 19. marca 1983 na slávnosť svätého Jozefa. V ten deň obyvateľka Marseille Syssel Cymorová počas hustého lejaku stála neďaleko svojho domu naproti soche Panny Márie ukrytej v kamennom výklenku. Jej pozornosť zrazu upútal kus papiera moknúci v kaluži uprostred ulice. Žena s údivom zistila, že na papieri je kresba trpiaceho Krista. Jej údiv ešte narástol, keď si všimla, že obrázok je úplne suchý a ani trochu nepoškodený, kým opačná strana je zablatená, so stopami pneumatík a topánok. O tomto svojom neobyčajnom náleze povedala známemu kňazovi, ktorý u Vaissiera objednal zhotovenie reprodukcie. Fotograf si urobil kópiu aj pre seba, vložil ju medzi iné veci a na všetko jednoducho zabudol. Našiel ju až po takmer ôsmich rokoch; urobil vtedy dve kópie a ako dar ich dal

Fot. M. Vaissier

dvom ľuďom – spomínanému kňazovi a svojmu známemu Paulovi Soosovi, ktorý si u neho objednal reprodukciu ikony Panny Márie. Kňaz prekvapený darom pripomenul Vaissierovi, že práve on si u neho objednal fotografie obrazu.

Soos umiestnil fotografiu Krista vedľa ikony Panny Márie vo svojom byte. 6. decembra 1991 sa v očiach Pána Ježiša objavili krvavo zafarbené slzy, vydávajúce ušľachtilú vôňu. Pod vplyvom tejto udalosti sa Vaissier rozhodol vyhládať autorku obrazu. S tým ▷

Takýmto jazykom lásky hovorí Ježiš zo svojho obrazu. Bez toho, aby narúšal niečiu slobodu, bez násilného nútenia k obráteniu na nás apeluje a vyzýva nás k spamätaniu sa!

cieľom si požičal originál od Sys-
sel Cymerovej. Našiel na ňom pod-
pis Ettiennette Gilles. Čoskoro zistil,
že žena s týmto menom zomrela pred
niekoľkými desiatkami rokov. Podarilo
sa mu určiť aj to, že predlohou
pre obraz je s veľkou pravdepodob-
nosťou drevená socha Ukrižovaného
nachádzajúca sa v Limpas v Špa-
nielsku – je to dielo Pedra a de Mena,
umelca zo 17. storočia. Miestni
obyvatelia ju nazývajú Najsvätejší
Kristus zomierajúci.

Začiatkom roku 1992 Paul Soos
daroval obrázok Krista jednému zo
svojich priateľov a na jeho miesto
zavesil reprodukciu zhotovenú Vais-
sierom. V prítomnosti modliacich sa
ľudí 2. februára 1994 sa na obraze
objavili početné pramienky krvi vyte-
kajúce z rán Pána Ježiša, spod trňovej
koruny. Spolu so slzami ich na foto-
grafii veľmi dobre vidieť.

Také sú fakty. Avšak na otázky
o ich význame si musí každý sám
násť odpoveď. V súčasnosti sú zazna-
menané rôzne reakcie ľudí na vyššie opí-
sané udalosti. Pre čoraz väčší počet ľudí
je v nich výzva k prehĺbeniu duchovného
života prostredníctvom modlitby a svia-
tostí. V obraze Krista títo ľudia vidia rov-
naké poslanstvo, aké plynie z kríža. Sú
presvedčení o pravosti tohto znamenia
a o jeho veľmi dôležitom význame pre
súčasného človeka – často vzdialeného
od Boha a od pravdy o sebe, necitlivého
na Božiu lásku, ľahostajného k časným
alebo večným dôsledkom svojich hrie-
chov. Ľudia, ktorí si tento obraz Krista
uctievajú, vidia v ňom ešte jeden dôkaz
lásky a starostlivosti Pána Ježiša o osud
celého ľudstva, stojaceho na pokraji
katastrofy spôsobenej vlastnými rukami –
vdďaka „pokroku“ za cenu vylúčenia Boha
zo života, za cenu spreneverenia sa pravde
(v jej mnohých rozmeroch v živote) a pri-
rodzenosti a dôstojnosti človeka akcep-
tovaním sexuálnych úchyliet, potratov,
eutanázie, cez terorizmus a vojny...
V Kristových slzách a krvi – nebojac sa
obviňovania z naivnej a hlúpej zbožnosti
– títo ľudia vidia znamenie utrpenia Boha
v jeho bezhraničnej láske k človekovi.
Láske, ktorá sa nielen raz vydala na ukri-
žovanie, ale stále je pohrdaná a odmietaná,
zvlášť dnes. Láska – keď je nespravod-
livo ponížovaná a hanená – sa preja-
vuje krvou a slzami. Takýmto jazykom
lásky hovorí Ježiš zo svojho obrazu. Bez
toho, aby narúšal niečiu slobodu, bez

Kristova tvár s pramienkami krvi a slz
Foto: M. Vaisier

*Odkiaľ pochádza
nedôvera človeka
voči Bohu?
Odkiaľ sa berú
podozrenia, že nás
podvádza a svojimi
prikázaniami
oberá o dobrá?
Z čoho plynie
pocit ohrozenia
jeho prítomnosťou
v rodinách,
v spoločenskom
živote, v politike,
v masmédiách...?
Kristov obraz svedčí
o absurdnosti
všetkých týchto
obvinení a obáv*

násilného nútenia k obráteniu na nás
apeluje a vyzýva nás k spamätaniu sa!
Všetkým, ktorí sa pohoršujú na jeho
slzách a krvi, akoby ukazoval na kríž,
lebo ľudia sa najprv pohoršili na kríži...

Ešte raz zopakujme, že každý si
musí sám interpretovať vyššie uve-
dené fakty. Veľkosť človeka sa meria
jeho schopnosťou robiť rozhodnutia,
voliť si. Ale takáto sloboda znamená aj
zodpovednosť. V konečnom zúčtovaní
zodpovednosť za spásu svoju aj iných
ľudí, na ktorých – či si to uvedomujem
alebo si to nepripúšťam – majú moje
morálne rozhodnutia reálny vplyv.
Dobry alebo zly. Sotva možno poprieť,
že všetci, ktorí na znamenie trpiacej
Kristovej lásky odpovedajú pokáním
a obrátením, prispievajú k záchrane
ľudstva pred tragickými dôsledkami
vyberania si zla. Navonok nevidi-
teľní, skromní a tichí, často vysmie-
vaní sú skutočným pozhnaním pre
svet. Nespoliehajú sa na svoje zásluhy,
ale na moc Kristovho kríža, v ktorom
je jediná záchrana a život.

Kristova tvár okúzľuje svo-
jou vznešenou krásou, dôstojnosťou
a harmóniou. No najviac hĺbkou
utrpenia, ktorú vyjadruje. Hlboký
pokoj tohto obrazu upokojuje naše
myšlienky, jeho miernosť v nás spon-
tánne prebúdzá dôveru, pravdivosť pre-
žívania v nás vzbudzuje dojem, že sme
chápaní. Jedným slovom, tento obraz
peniká do srdca. Prebúdzá túžbu priľnúť
ku Kristovi. K Láске, ktorá sa tu najhľb-
šie prejavuje krásou, súladom, príťažli-
vosťou, upokojením, pochopením...

Kristova tvár je rečou Božej lásky bez
slov. V situácii, keď samotné slovo láska
dnes pre človeka nemá veľký význam,
Ježiš je Božím Slovom, ktoré k nám
hovorí rôznymi spôsobmi. Trňová koruna,
krv a slzy hovoria o obrovskej nespravod-
livosti ľudských hriechov. Odkiaľ pochá-
dza nedôvera človeka voči Bohu? Odkiaľ
sa berú podozrenia, že nás podvádza
a svojimi prikázaniami oberá o dobrá?
Z čoho plynie pocit ohrozenia jeho prí-
tomnosťou v rodinách, v spoločenskom
živote, v politike, v masmédiách...? Kris-
tov obraz svedčí o absurdnosti všetkých
týchto obvinení a obáv. Ježiš akoby hovo-
ril: „Veríte viac diablove, ktorý z nená-
visti voči mne falšuje vo vašich srdciach
môj skutočný obraz. Sami sa presvedčte,
či je na ňom zobrazený úskok, klamstvo,
nejaký zly zámer... Pozerajte sa a spo-
znajte vo mne nezmerateľnú lásku Otca
k vám všetkým! Ona vás očistí od vašich
hriechov a urobí vás skutočne šťastnými,
ak sa k nej priblížite s úplnou dôverou.“

P. Andrzej Trojanowski TChr ■